

РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Разова спеціалізована вчена рада Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

(повне найменування закладу вищої освіти (наукової

Міністерства освіти і науки України, м. Харків прийняла рішення установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)

про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування

(галузь знань)

на підставі прилюдного захисту дисертації «Взаємодія інститутів публічної влади і громадянського суспільства у регулюванні регіонального розвитку»

(назва дисертації)

за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування

(код і найменування спеціальності відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти)

« 30 » липня 2026 року.

Малишева Оксана Василівна 1974 року народження,

(прізвище, ім'я, по батькові (у разі наявності) здобувача)

громадянки України,

(назва держави, громадянином якої є здобувач)

освіта вища, в 1998 році закінчила Харківський державний економічний університет

(найменування закладу вищої освіти)

за спеціальністю адміністративний менеджмент

(за дипломом)

Керуюча справами виконавчого апарату Харківської обласної ради

(посада)

(місце основної роботи, відомче підпорядкування, місто)

Дисертацію виконано у Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна Навчально-науковому інституті «Інститут державного управління» Міністерства освіти і науки України, м. Харків

(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник (керівники) Куд Юрій Олексійович, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та державної служби Навчально-наукового інституту «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

(прізвище, ім'я, по батькові (у разі наявності), науковий ступінь, вчене звання, місце роботи, посада)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису українською мовою. Зміст, структура та обсяг дисертації відповідають нормативним вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44 (зі змінами).

Здобувачка має 11 наукових публікацій за темою дисертації, з них 4 статті у наукових

фахових виданнях України, (зазначити три наукові публікації):

1. Малишева О.В. Публічна влада і громадянське суспільство в Україні в умовах воєнного стану. *Теорія та практика державного управління*. 2025. Вип. 2 (81). С. 289-302.

2. Малишева О.В. Сучасні дослідження «громадянського суспільства» в науковому дискурсі українських учених. *Актуальні проблеми державного управління*. 2018. № 2. С. 20-25.

3. Малишева О.В. Формування проблематики громадянського суспільства в публічному управлінні: теоретичні засади. *Теорія та практика державного управління*. 2017. № 4. С. 36-41.

У дискусії взяли участь голова і члени разової спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

Офіційний рецензент – Солових Віталій Павлович, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри міжнародних відносин ННІ «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу» Харківського національного університету імені В. Н. Каразін оцінив роботу позитивно та висловив наступні зауваження:

1. У роботі превалює концептуально-теоретичний розгляд досліджуваної проблематики, водночас емпірична складова не отримала достатнього розкриття. У зв'язку з цим видається доцільним доповнити дослідження аналізом конкретних регіональних кейсів взаємодії органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства, що сприяло б підвищенню обґрунтованості та переконливості сформульованих висновків.

2. Авторське визначення у роботі соціального капіталу є змістовним і логічно інтегрованим у загальну концепцію дослідження, однак потребує подальшої операціоналізації. Зокрема, у роботі недостатньо уваги приділено методам його вимірювання та індикаторам оцінки, що обмежує можливість практичного використання запропонованого підходу.

3. Запропоновані напрями вдосконалення взаємодії інститутів публічної влади і громадянського суспільства мають переважно узагальнений характер. Доцільним є їх подальше уточнення через конкретні механізми реалізації, інструменти публічної політики або управлінські рішення, що підвищать прикладну значущість результатів дослідження.

4. Аналіз ролі цифрових технологій у взаємодії влади і громадянського суспільства здебільшого зосереджений на позитивних аспектах. Водночас недостатньо розкрито потенційні ризики цифровізації, зокрема проблеми цифрового розриву, інформаційної безпеки та нерівного доступу до електронних сервісів, що потребує більш збалансованого підходу.

5. На сторінці 53 дисертаційної роботи автором наводиться поняття інституту державно-управлінського (або ж публічно-управлінського) дане А. Васіною. Бажано було б навести і власне бачення цієї дефініції.

Офіційний рецензент – Кулініч Олег Васильович, кандидат наук з державного управління, доцент кафедри права, національної безпеки та європейської інтеграції ННІ «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, роботу оцінив позитивно та висловив такі зауваження:

1. У першому розділі роботи (стор. 48–49) дисертантка розглядає співвідношення публічної та суспільної влади, наголошуючи на детермінованості першої демократичними цінностями соціуму. Проте поза увагою авторки залишилося питання суб'єктно-об'єктного розподілу та ієрархічності між цими формами влади. Для науки публічного управління важливо чіткіше експлікувати: чи є суспільна влада першоосновою для легітимації публічної влади, і як цей взаємозв'язок впливає на спроможність третього сектору виступати рівноправним партнером органів влади у регулюванні регіонального розвитку.

2. Твердження здобувачки щодо прояву двоєдиності природи регіонального розвитку через керовані процеси та самоорганізацію (стор. 54) доцільно перевести з площини загальнотеоретичних абстракцій у практичний вимір. Оскільки у роботі розглядається реформа децентралізації як одна з найвагоміших демократичних трансформацій в Україні, авторці слід було б на конкретних прикладах показати дію цієї матриці на рівні областей чи

територіальних громад (зокрема, у Харківському регіоні).

3. Дискусійним є положення про національно-патріотичну політику як чинник легітимації інститутів публічної влади в умовах неможливості виборчого оновлення влади. Такий підхід загалом є зрозумілим у контексті російської агресії та воєнного стану, однак потребує додаткового балансування з принципами демократичного врядування, політичного плюралізму, недопущення інструменталізації громадянського суспільства та збереження автономності громадських інституцій. Доцільно було б чіткіше розмежувати співпрацю влади і громадянського суспільства у сфері формування національної ідентичності та ризик перетворення такої співпраці на односторонню мобілізаційну модель, у якій громадянське суспільство виступає переважно виконавцем державної політики, а не самостійним партнером.

4. У третьому розділі дисертації здобувачка приділяє значну увагу тлумаченню категорій "стійкість" та "національна стійкість", цілком справедливо інтерпретуючи останню як емерджентну поведінку системи.

5. Водночас, зважаючи на предмет дослідження вбачається певний концептуальний розрив між макрорівневим (національним) розумінням стійкості та його проявами на рівні конкретних територій. Авторці варто було б чіткіше окреслити дефініцію "регіональна стійкість" та теоретично обґрунтувати архітектуру цього феномену. Зокрема, доцільно пояснити, як саме синергія органів публічної влади та третього сектору конвертується у стійкість окремої області чи територіальної громади в умовах воєнних викликів.

Офіційний опонент Бельська Тетяна Валентинівна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри менеджменту і публічного адміністрування ННІ економіки і менеджменту, Харківський національний університет міського господарства імені О.М.Бекетова, роботу оцінила позитивно та висловила такі зауваження:

1. Цілком слушно Ви звертаєтесь до дефініції громадянського суспільства, презентованої ООН. Громадянське суспільство є поєднанням різних спільнот населення та громад, що презентують сферу, в якій громадяни та суспільні ініціативи організовуються навколо відповідних цілей та тематичних інтересів (с. 42). Бажано вказати: які це цілі та які тематичні інтереси? Особливо для сучасної України.

2. У роботі Ви пишете, що співпраця інститутів публічної влади та громадянського суспільства в умовах воєнного стану в Україні може значно активізуватися на національно-патріотичному полі взаємодій (с. 168). Що Ви

маєте на увазі і які дії інститути публічної влади повинні здійснювати або вже здійснюють?

3. Ви говорите, що соціальний капітал є однією із основ громадянського суспільства та детермінанти дієвого регіонального розвитку в Україні (с. 178). Як це треба розуміти?

4. На сторінці 90 Вашої роботи йде мова про те, що в умовах розвитку інформаційних технологій постають нові виклики для інституціоналізації структур громадянського суспільства. Що маєте на увазі?

Офіційний опонент – Безрук Олександр Олександрович, завідувач кафедри політології, соціології та культурології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, кандидат політичних наук, доцент, роботу оцінив позитивно та висловив такі зауваження:

1. На стор. 53 дисертаційної роботи йде мова про поняття «інституту державно-управлінського» і поняття «інституту публічно-управлінського». Не зовсім зрозуміло, авторка отожднює ці поняття чи ні.

2. На стор. 75 наведено наступне формулювання: «Узагальнено теоретико-методологічні підходи до осмислення категорії громадянського суспільства у вимірах публічно-управлінського дискурсу». Дана теза, на наш погляд, потребує більшої конкретизації.

3. У другому розділі проаналізовано різні індекси розвитку демократії і констатовано (стор. 129), що задля аналізу взаємовідносин інститутів публічної влади та

громадянського суспільства у регулювання регіонального розвитку найоптимальнішими є застосування Індексів трансформації Бертельсманна. Бажано було б більш детально зупинитися на саме цих індексах.

4. У третьому розділі (Висновки до третього розділу) зауважено, що органи публічної влади в умовах воєнного стану зазнали суттєвих трансформацій з огляду на їхні повноваження, функції, завдання. Потребує значно детальнішого процедурного роз'яснення що це за суттєві трансформації і як вони впливають на взаємодію інститутів публічної влади і громадянського суспільства у регулюванні регіонального розвитку.

Результати відкритого голосування:

"За" 5 членів ради,

"Проти" 0 членів ради,

"Утримались" 0 членів ради

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Малишевій Оксані Василівні

(прізвище, ім'я, по батькові (у разі наявності) здобувача у давальному відмінку)

ступінь доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування

(галузь знань)

за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування

(код і найменування спеціальності відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої
ради

Наталія СТАТІВКА